

Tranås den 10 januari 2018

Guds frid och god fortsättning,

Ett nytt år ligger nu som ett oskrivet blad framför oss. Vår bön och önskan är att det skall bli ett gott och välsignat år. Vad det gäller missionens arbete är vår förhoppning att du även i år vill stå med oss i arbetet. Det är tillsammans som vi kan stå starka och vinna människor för Jesus i de sammanhang vi finns verksamma. Genom din gåva, dina förböner och engagemang på olika sätt kan vi fortsätta detta Herrens verk. Det känns också angeläget från vår sida att, så här i årets första nyhetsbrev, också få välsigna dig som läser detta brev. Vår önskan och bön är att du skall få uppleva Guds närvaro och välsignelse över ditt liv på ett än mer påtagligt sätt under detta år. Vi är tacksamma för de år av arbete som ligger bakom, men vi vill sträcka oss efter det som Gud har tänkt. Vi vill tjäna honom och utföra det verk detta arbete kallats till att göra. Vi vill tro att Gud skall göra stora saker, inte bara i missionens arbete, utan också i ditt liv. Att Guds kraft skall bli än mer påtaglig och att Guds smörjelse och kraft skall bli en än starkare verklighet. Tack för de gåvor vi fått ta emot under året som gått. Du är viktig och betydelsefull för oss och för Guds rike. Som inledning på detta brev vill jag dela några tankar omkring det som är en av de saker Jesus undervisar om och som känns angeläget att påminna sig om. Inte minst i början av ett nytt år och det är förlåtelsen, både att ge och att ta emot förlåtelse är så oerhört viktigt.

Tre dimensioner av förlåtelse

Förlåtelse är inte att släta över. Inte heller att vi förminskar den skuld som finns, oavsett den är verklig eller påhittad. Förlåtelse kan se ut på många sätt, men då den ges eller tas emot, förvandlar den både givaren och mottagarens liv. Oförlåtenhet isolerar människan, berövar henne på sin framtid, binder henne vid hennes förflutna. Vikten av att förlåta är något som gång på gång kommer till uttryck i Jesu undervisning. Det kan inte nog många gånger talas och skrivas om hur viktig förlåtelsen är för våra liv.

Jesus och apostlarna återkommer många gånger till just förlåtelsens betydelse för vårt liv och vår tro. Varför skall vi då förlåta? Det enkla och korta svaret är, därför att Jesus befäller oss att göra det! Förlåtelse innebär inte bara ett verbalt "Jag förlåter dig", men kräver en fullstän-

Hur många gånger skall vi behöva förlåta?

dig ändrad attityd från hjärtat, åtföljt av yttre handlingar, till stöd för att förlåtelse har skett. I Mark 11:25 kan vi läsa följande: "Och när ni står och ber, så förlåt om ni har något emot någon. Då ska också er Far i himlen förlåta er era överträdelser." Dessa ord förstärks ytterligare om vi läser dem ur Matteus evangelium 6:14-15 "För om ni förlåter människorna deras överträdelser, ska er himmelske Far också förlåta er. Men om ni inte förlåter människorna, ska inte heller er Far förlåta era överträdelser." I den kärlek Jesus förmedlar, som vi fått ta emot, inryms också förlåtelsen. Vi har blivit förlåtna vår synd, den tog Jesus Kristus på sig då han led offerdöden på Golgata. De båda är varandras tvilling. Den ena går inte att skilja från den andre. Men Bibeln och Jesu undervisning går längre än så och kräver specifikt att vi aktivt förlåter och återupprättar de brustna relationer vi har i vår närhet och i vår omgivning. Men nog måste det väl finnas en gräns för förlåtelsen? Nej, inte enligt Jesus. Hur många gånger skall vi behöva förlåta? Denna fråga får Jesus av Petrus i Matteus 18:21-22. "Då kom Petrus fram till honom och sade: 'Herre, hur många gånger skall min broder kunna göra orätt mot mig och ändå få förlåtelse av mig? Så mycket som sju gånger?'" Jesus raka svar lämnar inget tolkningsutrymme när han säger: "Jesus svarade: 'Jag säger dig: inte sju gånger utan sjuttiosju gånger.'" Sjuttiosju – ett oändligt tal. Hur många gånger som helst. En gränslös förlåtelse. Men förlåtelsen är inget lättvindigt. Det kostar på att förlåta. Om förlåtelse är den ena sidan av myntet, hittar vi på den andra hämnden, också den bär med sig en oerhörd kraft. Det är intressant att notera att i 1 Moseboken 4:23-24, i berättelsen om Lemek, en ättling till Kain, läser vi följande: "Lemek sade till sina hustrur: 'Ada och Silla, hör på mig!

Ni Lemeks hustrur, lyssna till mina ord: Jag dödar en man för ett sår och en ung man för ett blåmärke. Om Kain blir hämnad sju gånger, blir Lemek det sjuttiosju gånger.” Om människan, likt Lemek, kan tänka så om hämnaden, varför skall vi inte kunna detsamma om förlåtelsen? Vi måste vara beredda att förlåta ett oändligt antal gånger.

Det första jag skulle vilja beröra är vikten av att kunna förlåta sig själv. Bibeln säger egentligen ingenting om just nödvändigheten att förlåta sig själv. Bibeln pekar istället på vikten av att förlåta andra. Men i den handlingen; då vi förlåter andra, finner vi att den också öppnar för det egna helandet. Att försonas med sitt eget liv och sin egen situation blir möjligt då vi förlåter vår medmänniska. Många gånger ligger oförmågan att kunna förlåta sig själv till grund för och blir till ett hinder i våra liv. Så länge vi inte finner en framkomlig väg att kunna förlåta andra och ytterst oss själva, kommer oförlåtenhet och bitterhet konsumera vårt liv. Det blir ett slags gisslantagande. Så länge vi lever i oförlåtenhet, kommer vi bindas till vårt eget förflutna. Vi kommer inte heller att kunna möta framtiden, då vi i tid och otid tvingas förhålla oss till vårt förflutna och det som binder oss. Den stund vi förlåter andra och oss själva, då vi släpper taget om vårt förflutna, kommer vi kunna gå in i den frihet Gud berett åt oss.

Den andra dimensionen, som vi i någon mån redan berört, finner vi i kraften av att kunna förlåta andra. Personligen tror jag vi var och en äger ett ansvar i detta. Ingen människa lever för sig själv, utan möter genom livet människor och sammanhang där saker gått snett. Vi har kanske sagt eller gjort saker som vi långt senare i livet ångrar. Saker som plågar oss. Oviljan eller oförmågan att förlåta drabbar inte bara oss själva utan också motparten. Ibland är vi den som sårats av andra människors bemötande. Även om inte vi gjort oss skyldiga, kan vi genom att söka försoning skänka frihet inte bara för oss själva, utan även för den som sårat oss. Oförlåtenhet i denna dimension drabbar inte bara mig själv, utan också den andra personen. Gåvan eller förmågan att kunna se sin egen brutenhet och smärta, gör oss mänskliga och öppnar upp för förlåtelse och försoning. Min fasta övertygelse är, att i den stund vi fattar beslutet att förlåta, för det är ett viljebeslut, även om jag inte "äger" själva skulden, kommer detta leda oss ut i en frihet vi inte tidigare fått uppleva. Vi påminns om Jesusorden "se jag gör allting nytt". Jag vill tro att det är precis så det är då vi lever i förlåtelse. Tron och förlåtelsen skapar någonting nytt i vårt hjärta. Något som inte tidigare funnits där. Det finns något förlösande i att inte bara i ord, utan också i handling, kunna säga och visa att vi förlåtit. Jesu egna ord gör sig påmind. "På samma sätt som jag har förlåtit er, skall också ni förlåta". Vi lämnas i egentlig mening inte något val – annat än att förlåta.

Den tredje och sista dimensionen av förlåtelse som jag skulle vilja beröra är den förlåtelse som Gud ger. Guds förlåtelse som vi får, fritt och för intet. En Guds gåva är det! Men även om det är en Guds gåva till oss människor, så kan det innebära att vi har olika svårt att ta emot den. Är jag verkligen förlåten? Har Gud verkligen försonat mig med sig genom det Jesus gjorde på Golgata? Visst, tanken svindlar då vi inser vidden av denna handling. Men den stund vi säger jag till Jesus, tar emot förlåtelse för vår synd, är vi förlåtna. Från den stunden kan ingenting skilja oss från Guds kärlek. Du är förlåten min vän! Med dessa ord önskar jag att vi alla kan leva våra liv förenade

Många av staden Glodenis fattiga hörsammade inbjudan till församlingen.

Vladimir som Igor (till höger) skriver om var en av de som berördes av Guds kärlek och fick ta emot Jesus till frälsning.

Febril aktivitet i bageriet då det var många matpaket som skulle göras i ordning.

med Gud och andra människor. Att vi, genom att förlåta, kan älska oss själva, så som vi är kallade att älska våra medmänniskor.

Moldavien

Som många kommer ihåg gjorde vi en insamling i samband med julen förra året till förmån för arbetet i Moldavien. Vi vill först rikta ett varmt tack till er alla som bidrog till den här insamlingen. Då lovade vi att återkomma med en hälsning om hur pengarna använts. Det är glädjande att kunna skriva att många människor blev berörda av Guds kärlek genom de insatser som vi, tack vare många generositet, kunde genomföra. Tacksamheten ifrån vår sida är stor och kanske ännu större från de som på ett eller annat sätt blev berörda. I detta brev vill vi dela med oss av några korta hälsningar som vi fått av pastor Igor. Gläds med oss då du tar del av hans hälsningar.

Många fattiga berörs av Guds kärlek

De båda projekten Dagligt Bröd och Matpaketsprojektet fortsätter med oförminskad styrka. Båda dessa fortsätter att vara ett vittnesbörd om Guds kärlek för de fattiga familjerna i Glodeni. Församlingen och pastor Igor har nu omkring jul kunnat besöka många fattiga familjer som saknar mat att äta. På initiativ av pastor Igor bjöds dessa familjer in till församlingen strax innan jul. Det kom 180 personer. Aldrig har det kommit så många till församlingen som denna gång. Många var förstagsångsbesökare. Kyrkan var fullsatt till sista stol. Det var länge sedan jag såg lokalen så full med människor. Gud gjorde flera mirakler denna dag. En av besökarna var Dima med sin far Vladimir. Båda tackade Gud för hans stora kärlek. Vid samlingens avslutning var det många människor som bad om förbön. Vi fick bedja frälsningsbönen med många människor denna eftermiddag. Dima var en av dem som fick ta emot Jesus denna dag.

Tillsammans med sin far uttryckte de en önskan att få komma till församlingen regelbundet. Vladimir har bara ett ben, då han tvingats amputera det andra, då de tvingades leva utan värme i sitt hus förra vintern. Sedan dess lever han med bara ett ben. I samtal med min fru Svetlana bekände han att han önskar få en protes. Vi beder nu för hans situation och att Gud skall svara på vår bön. Då det är långt för dem att gå, drar hans son Dima honom i en vagn då de kommer till gudstjänst. Vi prisar Gud för detta mirakel som skett, att så många människor kommit till församlingen. Alla de som fått ett matpaket tackar er alla som bidragit ekonomiskt till denna satsning.

Med respekt,
Pastor Igor

När man läser detta blir man både glad och tacksam på samma gång. Samtidigt grips man över de förhållanden som många tvingas leva under. Vål medveten om att vi inte kan hjälpa alla, möter vi behoven och berörs av dem. Guds kärlek lämnar ingen oberörd och vi är vissa om att det arbete som vi gjort under snart åtta år börjar bära frukt. Vi vill tro att Gud skall göra stora saker i detta samhälle. Under julen gjorde församlingen även en satsning för familjer med många barn. Vi vet att dessa familjer kämpar en

Samlingen som riktade sig till familjer med många barn, blev också den mycket välbesökt. Efter gudstjänsten delades det ut matkassar till alla som besökte samlingen. Många tacksamma människor lämnade möteslokalen med hopp om en jul med mat i magen.

ojämn kamp för sin överlevnad. Igor har skrivit några rader om denna satsning som vi delar med oss av.

Saker bara Gud förmår göra

Vi fortsätter att tacka Gud för hans välsignelse över arbetet här i Glodeni. I samband med julen bjöd församlingen och pastor Igor till en speciell samling som vände sig till familjer med många barn. Många familjer hörsammade inbjudan. Inte mindre än 60 familjer kom till församlingen. Flera av familjerna tog med sig alla de barn Gud välsignat dem med.

Programmet bestod av sång och vittnesbörd, diktläsning och jag, pastor Igor, predikade. Min fru Svetlana läste dikter och vår son David sjöng och läste från Bibeln.

Många berördes av vad de fick uppleva. Många grät och tackade Gud för hans godhet. Dima, som helt nyligen blivit frälst, uttryckte en önskan att läsa något från Bibeln. Han läste även en dikt. Många familjer fattade också beslutet att låta sina barn komma med på sommarens läger. Samlingen avslutades med att alla 60 familjerna inbjöds till en gemensam måltid. Låt oss tillsammans tacka Herren för hans nåd emot oss. Vi fortsätter nu att bedja för dessa familjer, att Gud skall ge dem en glädjefylld jul.

*Er förtrogne
Igor Lazar, Pastor*

Visst är det fantastiskt hur Gud öppnar dörrar genom dessa båda projekt. Gud har verkligen gett oss en fantastisk möjlighet att dela hans kärlek genom dessa projekt. Tack för ditt stöd!

Nytt datalagringsdirektiv av personuppgifter

Under våren kommer vi tillsammans med vårt nyhetsbrev skicka med ett papper med tillhörande svarsbrev. Bakgrunden till detta är det nya datalagringsdirektiv som träder i kraft inom **hela EU** från maj månad i år. Denna lag har kommit till för att **stärka skyddet** för den som har sitt namn, sin adress eller andra personliga uppgifter lagrade hos en myndighet eller organisation. Detta medgivande måste vi sedan spara på ett säkert sätt. Vi får inte heller dela med oss av informationen till annan part.

Detta innebär att du som får våra brev måste aktivt ha godkänt att vi lagrar dina adressuppgifter. Därför måste du, för att vi skall kunna ha ditt namn kvar skriva under och skicka tillbaka detta papper. I övrigt är det ingenting annat du behöver göra. Vi behöver "bara" ditt aktiva medgivande.

Vi ger dig denna information nu men kommer att återkomma med den vid fler tillfällen under våren. Vi vet att det innebär en del krångel, men de (organisationer och myndigheter) som inte följer dessa nya lagar, har mycket höga böter att vänta. Som organisation har vi inget val, annat än att följa denna nya lagstiftning. Vi hoppas att du har förståelse och kan hjälpa oss genomföra detta. **Så fort vi har sammanställt vilken information som måste stå i brevet, kommer vi att skicka ut det till dig.** Det är därför viktigt att du, när du får brevet, tar dig tid och läser, skriver under och sedan skickar in det i det medföljande svarskuvertet. Vi tackar på förhand för din hjälp!

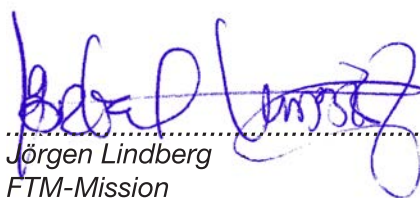
En hel grupp med ungdomar medverkade också i gudstjänsten som samlade många människor.

Månadens projekt

Denna månad har vi inte något speciellt projekt i åtanke. Vi vill uppmuntra dig till att ge en gåva till något av de fasta projekt som vi står med i. Vi har det ekonomiska underhållet av pastorer som ligger oss varmt om hjärtat. Vi har Löftenas Barn som vänder sig till romska barn. Kanske klappar ditt hjärta för Östeuropeiska Bibelskolan som regelbundet också får stöd ifrån oss. Det går självfallet också att ge en gåva till arbetet i Moldavien. Vad än ditt hjärta klappar för, är din gåva viktig. Bed Herren om vägledning i hur du skall ge din gåva. Må Herren i härlighet fylla dina behov. Glöm inte att Gud älskar en glad givare! Tack för din gåva!

Avslutning

Så har det första brevet nått sitt slut. Vi hoppas att du fyllts av tacksamhet över vad Gud gör. Guds kärlek berör många människor i de sammanhang vi finns representerade. De pastorer vi samarbetar med gör ett gott arbete och genom dem berörs många människor. Under december var vårt kontor lite dåligt bemannat. Det beror på sjukdom och att Maria min fru, inte jobbar heltid för tillfället. Därför stod kontoret obemannat under vissa tider. Men nu är vi på plats igen och du är välkommen att höra av dig. Vi vill att du skall veta att vi finns till också för dig. Önskar du samtala eller har behov av hjälp i förbön står dörren alltid öppen. Gud hör vår bön och bön förändrar förhållanden. Välkommen att höra av dig på det sätt som passar dig bäst. Det människan inte förmår, förmår Gud! Med önskan om Guds rika välsignelse inför detta nya år avslutar jag detta brev. På återhörande!

Jörgen Lindberg
FTM-Mission